

РЕШЕНИЕ

№ 778

гр. Бургас, 30.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, IV ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на деветнадесети юни през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Недялка П. Пенева

Членове: Нася Ив. Япаджиева

Кристиян Ант. Попов

при участието на секретаря Ваня Ст. Димитрова
като разгледа докладваното от Недялка П. Пенева Въззивно гражданско дело
№ 20232100500909 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по повод въззивна жалба на „А–1 България“ – ЕАД – ищец по предявения иск, чрез адв. Ралчева, срещу Решение №103/16.03.23г., постановено по гр.д.№927/22г. по описа на Районен съд Несебър, с което е отхвърлен иска на въззивника против „Агенция за консултации и комуникации“ ЕООД, гр. Несебър, за приемане за установено съществуването на вземане против ответното дружество в полза на ищцовото дружество в размер на 1168.23 лв., представляваща: 634.36 лв.- месечни такси и потребление за използване на услуги по договор 504798124 за периода 23.12.2020 г.- 22.06.2021 г., ведно със законна лихва за забава от датата на подаване на заявлението до окончателното плащане, 417.10 лв.- неустойка за неизпълнение на договор 504798124, ведно със законна лихва за забава от датата на подаване на заявлението до окончателното плащане, 116.77 лв.- мораторна лихва върху посочените вземания, изчислена от датата, представляваща първи ден на забава за плащане по всеки отделен счетоводен документ, до датата, предхождаща датата на депозиране на заявлението, от които 77.20 лв.- мораторна лихва върху вземането за месечни такси и потребление за периода 26.02.2021 г.- 28.06.2022 г. и 39.57 лв.- мораторна лихва върху вземането за неустойка за периода 30.12.2020 г.- 28.06.2022 г., за които е издадена заповед № 305 от 10.07.2022 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч.гр.д. № 696/2022 г. по описа на Районен съд – Несебър и въззивникът е осъден да заплати на „Агенция за консултации и комуникации“ ЕООД, сумата в размер на 400 лв., представляваща направените в настоящото производство разноски за заплатено адвокатско възнаграждение.

Въззивникът оспорва извода на НРС, че не е доказано наличието на облигационна връзка. Твърди сключването на рамков договор, предвиждащ сключването на множество, в т.ч. бъдещи сделки и предвижда техните клаузи, като всеки абонаментен план се уговаря с подписването на допълнителни приложения №1 и

№2. В тази връзка, според въззивника, извършената СТЕ установява наличие в системата на оператора на 3 партии за абоната – излага съображения. С подписване на Приложение №1 и №2, ответникът се е съгласил спрямо него да действат Общите условия (ОУ) на оператора, които определят съществените условия на договора – вид услуги, тарифен план, цени, срокове, неустоечни клаузи. Според въззивника, действалите към датата на подписване на договора ОУ са изменени, за което съгл. чл.230, ал.3 ЗЕС, крайните потребители са уведомени и не е заявено искане за прекратяване на договора, поради което новите ОУ са приложими.

С позоваване на съдебна практика въззивникът обосновава извод, че издадените в полза на ответника фактури установяват съществуването на облигационна връзка между страните. Позовавайки се на извършената съдебно – счетоводна експертиза, видно от която фактурите са осчетоводени, както и на съдебна практика, въззивникът обосновава извод, че ответникът е признал сключения между страните договор и задълженията си по него.

Въззиваемият – ответник „Агенция за консултации и комуникации“ – ЕООД – гр.Несебър не представя срока по чл.263, ал.2 ГПК писмен отговор на въззивната жалба.

Производството е по реда на чл.258 и сл.ГПК. Въззивната жалба е подадена в срока по чл.259 ГПК, от лице, за което съществува правен интерес от обжалване на първоинстанционното решение; отговаря на изискванията на чл.260 и чл.261 ГПК, поради което същата е допустима.

Бургаският окръжен съд, след като обсъди събраните по делото доказателства намира, че първоинстанционният съд е установил релевантните за спора факти и обстоятелства, касаещи заявена претенция по реда на чл.410 ГПК от заявителя „А1 България“ ЕАД – гр.София, срещу „Агенция за консултации и комуникации“ ЕООД, гр. Несебър, за сумите: 634.36 лв.- месечни такси и потребление за използване на услуги по договор 504798124 за периода 23.12.2020 г.- 22.06.2021 г., ведно със законната лихва за забава от датата на подаване на заявлението до окончателното плащане, сумата от 417.10 лв.- неустойка за неизпълнение на договор 504798124, ведно със законната лихва за забава от датата на подаване на заявлението до окончателното плащане, 116.77 лв.- мораторна лихва върху посочените вземания, изчислена от датата, представляваща първи ден на забава за плащане по всеки отделен счетоводен документ, до датата, предхождаща датата на депозиране на заявлението, от които 77.20 лв.- мораторна лихва върху вземането за месечни такси и потребление за периода 26.02.2021 г.- 28.06.2022 г. и 39.57 лв.- мораторна лихва върху вземането за неустойка за периода 30.12.2020 г.- 28.06.2022 г. и разноски за заповедното производство: 25 лв.- държавна такса и 300 лв.- адвокатско възнаграждение.

След подадено възражение по чл.414 ГПК, заявителят е предявил иск за установяване на вземането си. С исковата молба са изложени фактически твърдения и са представени доказателства, относно използвани услуги, активирани с два броя Приложение №1 от 17.12.2018 г. за срок от две години за услуги А1 М клас и офис телефон, като конкретните номера и избраните тарифни планове, посочени в Приложение № 2 от 17.12.2018 г.: за номера *****
***** - план А1 М план XXS с месечна такса 3 лв. без ДДС; за номера *****
***** - план А1 М клас X S с месечна такса 7 лв. без ДДС; за номера *****
***** и ***** - план А1 М клас 3XL със стандартна месечна такса 45 лв. без ДДС и промоционална за срока на договора 12.60 лв. без ДДС; за номер ***** - план Офис телефон S с месечна такса 5.75 лв. без ДДС; за номер ***** на 30.04.2019 г. за срок от две години - сменен тарифен план от А1 М клас XS на А1 М клас 3XL с месечна такса 40 лв. без ДДС и включен допълнителен пакет 5GB интернет на максимална скорост с месечна такса 5 лв. без ДДС. С Приложение №1 от 01.06.2020 г. за срок от две години към договора е добавена услуга фиксиран интернет през мобилна мрежа Net Vox за номер ***** с месечна такса 15,99 лв. с ДДС (13,32 лв. без ДДС). Съгласно т. 5.1. на абоната е предоставено за временно ползване за срока на договора оборудване[1]DataBox устройство, подлежащо на

детайлизирал в подробности правоотношенията между страните, като е въвел и допълнителни фактически твърдения, които са не били посочени в заявлението, както изисква нормата на чл.127, ал.1, т.4 ГПК. Така той сам е променил основанията на претенцията си, въвеждайки твърдение за сключване на други договори между страните, непосочени конкретно в заявлението. А посоченият в заявлението договор за използване на електронни съобщителни услуги ID 504798124 от 16.11.2016г. не е представен по делото и не е регистриран при самия ищец. Не на последно място, едва във въззивната жалба се излагат твърдения съображения, че горепосоченият договор е рамков по своя характер, респ. – последиците от сключването му.

Предвид изложените твърдения и представените в тази връзка доказателства, въззивната инстанция намира, че претенциите, основани в исковата молба на договори, непосочени в заявлението, като неоснователни следва да бъдат отхвърлени само на това основание, без да се обсъждат останалите изложени в жалбата съображения.

Поради изложените съображения решението на НРС е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Въззиваемата страна не претендира заплащане на разноски, не представя доказателства за направени такива, поради което не следва да ѝ се присъждат.

С оглед на гореизложеното Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение №103/16.03.23г., постановено по гр.д.№927/22г. по описа на Районен съд Несебър.

Настоящото решение е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____